

РЕШЕНИЕ

№ 3999

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Сточева, като разгледа дело номер **12256** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.211 от ЗМВР.

Жалбоподателят И. С. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица] – адв. Д. Р. обжалва Заповед № 8121К-11346 от 29 юли 2019 год. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т. 1 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. трето от същия, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 2 от ЗМВР, във връзка с т. I от заповед № RB202000-001-10/8- I з-14 от 26 януари 2017 год. на министъра на вътрешните работи и т. II.1. от Раздел „Дейност и функции“, както и т. I и на т. II, подт. 1 и подт. 2 от Раздел „Управление, организиране и отчитане на дейността на сектор „Криминална психология“ на Правилата за дейността на сектор: Криминална психология“, рег. № 4579р-2731 от 16 декември 2016 год., по описа на Института по психология – МВР, утвърдени от директора на тази структура на МВР и чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, във връзка с т. 13, б. „г“, б. „е“ и б. „м“, т. 55, т. 60 и т. 67 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със заповед № 8121з-348 от 25 юли 2014 год. на министъра на вътрешните работи, във връзка с чл. 197, ал. 3, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, при спазване на задълженията, установени от чл. 206, ал. 1 – ал. 4 от ЗМВР и в срока по чл. 195, ал. 1, предл. първо от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година, в качеството му на държавен служител на ръководна длъжност в Институт по психология - МВР, считано от датата на връчване на заповедта. Със същата заповед на основание чл.

200, ал. 2, изр. второ от ЗМВР е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1 от ЗМВР в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като издадена в нарушение начл.146 от АПК – административно производствените правила, материалния закон и целта на закона. Позицията се на нарушение на чл. 210 ЗМВР като счита оспорената заповед за вътрешно противоречива и необоснована, в която липсва описание на времето, мястото и обстоятелствата, при които са извършени вменените нарушения. Нарушена е Инstrukция №8121з-470/27.04.2015г. за процедурата по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания. Квалификацията по отношение на вменените нарушения на разпоредби от Етичния кодекс е неправилна. Твърди, че не е извършил вменените му нарушения, а издадената заповед не съответства на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично. Представява се от адв. Р., която поддържа жалбата. По същество, моли да бъде уважена. Претендира присъждането на направените по делото разноси, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, редовно призован, се представява от юрк.Р. М.. По същество, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят заема длъжността „началник на сектор „Криминална психология“ към отдел “Оперативна психология“ при Институт по психология на МВР“. В Правилник за устройството и дейността на института по психология на МВР, чл.16, са разписани правомощията и задълженията на началниците на отдели и сектори. Приложена е специфична длъжностна характеристика за длъжността, изпълнявана от жалбоподателя, с която е запознат, като едно от задълженията е да спазва нормите на Етичния кодекс на поведение на служителите в МВР и да отговаря за прилагането на стандартите на добрата професионална практика.

Във връзка с жалба вх.№ 812102-532/27.03.2019г., подадена от инспектор А. М. в ръководения от жалбоподателя сектор и съдържащите се данни за допуснати от него дисциплинарни нарушения, със Заповед № 8121К-8848/23.04.2019г. на министъра на вътрешните работи е разпоредено извършването на проверка. В жалбата са релевираны оплаквания за допускане на психически тормоз и дискредитиране на М. на работното ѝ място пред колегите ѝ, чийто пряк ръководител е жалбоподателя. Описани са действия на некоректно и непочтено отношение, извършени след установената липса на пакетче бадеми, оставени за почерпка на колегите послучай 8-ми март, като действията са извършени в периода 08.03- 19.03.2019г. и чрез тях е допуснато да бъде упражнен психически тормоз спрямо М.. В жалбата са изнесени данни за издаване на устно разпореждане от жалбоподателя за извършване на 15 и 18.03.2019г. на полиграфско изследване на подчинените му служители за установяване кой е взел бадемите на 8-ми март, като целта на изследването не попада в регламентацията на Заповед №

RB202000-001-10/8-Із-14/26.01.2017г.(декласифицирана на 11.07.2017г.), издадена от министъра на вътрешните работи. Определен е двумесечен срок за изготвяне и докладване на писмена справка за проверката.

С покана от 08.05.2019г. жалбоподателят е запознат с цитираната заповед, съдържаща фактите и квалификацията на нарушенията, поканен е да даде писмени сведения по описаните в заповедта нарушения на служебната дисциплина и да посочи доказателства. Такова е депозирано от жалбоподателя.

Проверката е приключила със Справка № 8121р-10994 от 17.06.2019г., с която жалбоподателят се запознал лично на 18.06.2019г. Видно от протокола за запознаване със справката, жалбоподателят не е посочил възражения и бележки. В хода на проверката са събрани доказателства, в т.ч. и писмени обяснения от присъствалите на почерпката служители Р., И., В., Х., Х., Р., Н., Й., както и на проведеното полиграфско изследване.

Установява се че на 08.03. 2019г., на бюрото в коридора била оставена почерпка, в която имало и едно пакетче бадеми, което впоследствие изчезнало. Служителите започнали взаимно да си задават въпроси и да подканват, ако някой го е взел да си каже. Служителят Р. казал, че видял М. с пакетче, но се оказало, че не са бадеми. Разговорът за изчезналите бадеми продължил и в създадения общ чат по „В.“, където М. написала, че тя е взела бадемите, с цел въпроса да приключи. Към края на м.март жалбоподателя решил всички, които били на работа на 08.03.2019г., да бъдат изследвани посредством полиграф, с цел упражнение и за да се възстанови доверието сред колегите. Това споделил със служителя Н.Й., който в своето обяснение сочи, че изразил становище, че това не е добра идея, защото забелязал, че М. се засяга от шегите за това, че тя е взела бадемите. В своите обяснения служителите не сочат да са били слидетели на тенденциозно отношение от жалбоподателя към М.. Приемали случая с изчезналите бадеми като шега, като в своето обяснение св. В. сочи, че когато на 15.03.2019г. поканил М. на изследването с полиграф, по реакцията ѝ разбрал, че за нея това не е шега. Не е спорно, че полиграфско изследване по въпроса кой е взел бадемите на 08.03.2019г. е било проведено и на него доброволно са се подложили жалбоподателят и служителите В., Х., Х., И., Р. и Й..

Комисията, извършваща проверката, на 22.05.2019г. е била запозната с архива на програмата, където са извършени полиграфските изследвания на служителите, като е установено, че има папка с име „кражба бадеми“. Съхраняват се файловете с имената на изследваните служители, като при провеждане на изследването на част от служителите от сектора е задаван въпроса „Освен А. и колегите от СДВР, подозираш ли кой взе бадемите от бюрото в коридора на 01 сектор?“. Самата формулировка на въпроса насочва към служителката А. М., което подкрепя възприетото от служителката отношение спрямо нея на съмнение, че тя е взела пакетчето с бадеми.

От представената по делото кадрова справка се установява, че жалбоподателят има завършено висше образование степен „Бакалавър“ и професионална квалификация „Психолог“. В МВР е на работа от 01.03.2001г. Като в справката са посочени заеманите от него длъжности. Награждаван е пет пъти и не са му налагани дисциплинарни наказания.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на Заповед № 8121К-11346 от 29.07.2019г. на Министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено наказание „порицание“ за срок от една година. В мотивната част на заповедта е посочено, че се приема фактическата обстановка,

установена със справка № 8121р-10994/17.06.2019г. Административнонаказващият орган/АНО/ е приел, че в качеството си на началник на сектор "Криминална психология", жалбоподателят не е предприел необходимите действия в периода от 08.03.2019г. до 19.03.2019г. за преустановяване на „шегата“ по отношение на М., че тя е взела бадемите, вкл. и обсъждането на тази тема в общия чат в мобилното приложение "В.", в което се включил и той; допуснал е на 15 и 18 март 2019г. да бъде извършено полиграфско изследване на служителите в сектора с въпроси от типа „Освен А. и колегите от СДВР, подозираш ли кой взе бадемите от бюрото в коридора на №1 сектор“. Деянието е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР – „неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР – т.13, б. "г", б. "е" и б. "м", повеляващи при изпълнение на своята дейност държавните служители да спазват принципите на лоялност, почтеност и недопускане на психически тормоз на работното място; т. 55 – да зачита достойнството на подчинените му служители; т. 60-да предприема адекватни мерки в качеството си на ръководител за решаване проблемите на подчинените му служители; т.67 – да не допуска поведение окачествено като тормоз от психически характер. Също така, наказващият орган е приел за установено, че на 15 и 18 март 2019г. в [населено място], в лаборатория в сградата на Института по психология - МВР, в качеството си на началник, жалбоподателят е предложил и допуснал да бъде извършено полиграфско изследване с цел различна от предвиденото в Заповед № RB202000-001-10/8-13-14/26.01.2017г. на министъра на вътрешните работи. Това изследване не е предвидено в съответните планове за обучение и за него не е уведомил съответните ръководители в Института по психология и не е докладвал за същото. Това деяние е квалифицирано като нарушение на чл.194, ал.2, т.1, пр.3 и пр. последно от ЗМВР. В заповедта подробно са описани събраните във връзка с дисциплинарното производство доказателства. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис.

По делото се събраха и гласни доказателства, като беше разпитан свидетеля В. В., който потвърди, че възникналата ситуация с бадемите е използвана за учебно полиграфско изследване, в което той доброволно се включил. Заяви, че не е имало грубости по отношение на А. М. при продължилото след 08.03.2019г. обсъждане между колегите и шегуване във връзка с изчезналото пакетче бадеми.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание "порицание", поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания.

Оспорената заповед е издадена от компетентния да издаде процесната заповед орган, при спазване на действащите процесуални правила. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание

и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В Заповедта е посочен издателя на акта, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които това е установено, правното основание и наказанието което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед, както като същата е мотивирана. Мотиви се съдържат и в справката, която е цитирана в заповедта. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. В този смисъл, неоснователни са възраженията на жалбоподателя за противоречие на оспорената заповед с разпоредбата на чл. 210 ЗМВР.

Съдът намира, че нарушението е описано по начин, по който нарушителят да може да разбере какво е виновното му поведение, което е станало повод за налагане на наказанието. За това свидетелства изложеното в дадените от него обяснения, които са взети предвид от АНО. Съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание, поради което неоснователни са възраженията на жалбоподателя за необоснованост и немотивираност на процесната заповед.

В рамките на дисциплинарното производство е извършена проверка, при която е конкретизирана фактическата обстановка и правната квалификация на извършеното нарушение, като всичко това е обобщено в изпратена до служителя покана, да даде обяснения, получена лично от него. Жалбоподателят е запознат с проведеното дисциплинарното производство, описано е действието, за което е образувано производството, посочени са доказателствата, въз основа на които е установено, посочени са нормите, които са нарушени, както и какво е предвиденото наказание на това нарушение. Получавайки поканата на 18.06.2019г., жалбоподателя се е запознал с резултата от дисциплинарното производство и му е предоставена възможност в срок от 24 часа да даде обяснение, с което е спазена процедурата, предвидена в чл.206 ЗМВР.

Важното при провеждането на дисциплинарното производство е да се извърши цялостно проучване, като се установят релевантните по случая факти, като нарушителя бъде информиран за започналото производство, даде му се възможност да представи своята гледна точка по случая, с даване на обяснения, даде му се възможност да се запознае със събраните доказателства и направените изводи от проучването, както и да му бъде дадена възможност да даде обяснения след запознаване с резултата от проучването. Всичко това е спазено при проведеното процесно дисциплинарното производство, поради което правата на жалбоподателя не са нарушени.

В следствие на проведената процедура е издадената и процесната заповед. Същата е издадена в срока по чл. 195 ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. А съгласно чл. 196 ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 е посочено, че дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от

дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Т.е., поканата за даване на обяснения, съдържаща, както бе посочено резултата от цялостната проверка, която е последното действие на органа по наказването, е от 18.06.2019г. г., а оспорената заповед е постановена на 29.07.2019г., т.е. в рамките на двумесечния срок. Следователно, дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал.1 ЗМВР.

Горното обосновава извод, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал.2 от ЗМВР. За проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно(умишлено или по непредпазливост в двете й форми- небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая е налице.

Дисциплинарното наказание порицание е наложено за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 и чл.194, ал.2, т.1, пр.3 от ЗМВР, т.е. на жалбоподателя са вменени две нарушения, като след определяне на наказанието за всяко едно от тях, при условията на чл. 197, ал.3, т.2 ЗМВР е наложено едно общо наказание.

Описаната в заповедта фактическа обстановка е доказана по несъмнен начин, като същата се установява от събраните в дисциплинарното производство доказателства, и по-конкретно сметите обяснения от служители и колеги на жалбоподателката. Доколкото всички дадени сведения и обяснения, както и свидетелски показания по делото са безпротиворечиви и еднопосочни, съдът счита, че АНО правилно е възприел фактите по извършеното нарушение. Не е налице никакво разминаване около случилото се.

Самият жалбоподател не оспорва фактите, въз основа на които е квалифицирано деянието по чл. 194, ал.2, т.1, пр.3 ЗМВР – неизпълнение на заповедите на министъра на вътрешните работи и на преките ръководители. Безспорно се установи, че на 15.03. и 18.03.2019г. по предложение на жалбоподателя е извършено полиграфско изследване на подчинените му служители за цел различна от предвидените в Заповед № RB202000-001-10/8-13-14/26.01.2017г. на министъра на вътрешните работи относно организацията и реализацията на психологичното подпомагане на

оперативно издирвателната дейност от страна на Института по психология към МВР. С цитираната заповед се допуска извършването на полиграфски изследвания на лица, представляващи оперативен интерес, каквито в случая не се явяват изследваните служители. Не е спазена предвидената в заповедта процедура. Нарушени са и Правилата за дейността на сектор "Криминална психология", рег.№ 4579р-2731/16.12.2016г. по описа на Институт по психология – МВР, утвърдени от директора, с които жалбоподателя е запознат. В р.ІІ, т.1 изрично е записано, че полиграфските изследвания се извършват на лица, обвинени в извършване на престъпление, на свидетели на престъпления и на оперативни интересни лица. Твърдението на жалбоподателя, че изследването е с учебна цел, не намира опора в събраните доказателства. Това изследване не е предвидено в съответните планове за обучение и за него жалбоподателя не е уведомил съответните ръководители в Института по психология и не е докладвал за същото. Т.е., настоящия съдебен състав намира, че описаната в заповедта фактическа обстановка, действително е осъществена и жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на служебната дисциплина.

Жалбоподателят оспорва да е нарушил правилата на Етичния кодекс, за което му е вменено нарушение на служебната дисциплина по чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР.

Утвърденият Етичен кодекс за поведение на държавните служители от МВР е съвкупност от морални норми за поведението на държавните служители в тази сфера на изпълнителната власт. Съдържанието на отделните норми е израз на фактически установени в обществото общоприети правила за поведение, гарантиращи защитата на онези ценности, които на дадения етап от своето развитие обществото е приело за значими. Спазването на моралните норми и въздържането от поведение, което засяга доброто име на институцията, която служителят представлява, е въздигнато в служебни задължения, нарушаването на които се санкционира дисциплинарно. Действителните качества, които служителите притежават и/или проявяват рефлектират пряко върху легитимния социален и институционален авторитет. Жалбоподателят, в качеството си на ръководител трябва да въздейства с личния си пример, да проявява толерантно и доброжелателно отношение към колегите и да не допуска поведение, което може да бъде окачествено като психически тормоз. Установи се, че след установена липса на пакетче бадеми, оставени за почерпка послучай 8-ми март, в периода до 19.03.2019г., под формата на шега, но не съвсем, между колегите започнало издирване на този, който ги е взел, като била проявена предубеденост към служителката А. М., намерила израз в единия от формулираните въпроси за полиграфското изследване – „Освен А. и колегите от СДВР подозираш ли кой взе бадемите..?“. Допускайки такова изследване и с така формулирания въпрос, основателно А. М. се почувствала засегната и с накърнено достойнство, приемайки че всички подозират нея, като преди това е дала да се разбере, че не е съгласна по този начин да се обсъжда въпроса за изчезналите бадеми и е поискала отношение от страна на жалбоподателя в качеството му наначалник. Жалбоподателят е следвало да съобрази създалата се ситуация и своевременно да предприеме мерки за нейното разрешаване, без да се

нарушават етичните правила за поведение между колегите. Правилно АНО е приел, че жалбоподателят е нарушил правилата на Етичния кодекс за поведение на държания служител в МВР, което е въздигнато като нарушение, подлежащо на санкциониране, предвидено в чл. 194, ал.2, т.4 ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира също така, че при издаването на оспорената заповед са спазени и изискванията на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Посочено е в заповедта, че са взети предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител, направена е обосновка за формата на вината, както и обосновка по всяко едно от изброените обстоятелства. Направени са изводи за това как е определен видът и размерът на наказанието, съобразено с конкретно извършеното нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя до момента. Обсъдено е виновното поведение от страна на жалбоподателя, формата на вината и е взета предвид тежестта на нарушението.

Оспорената заповед отговаря на целта на закона, а именно налагане на наказание съответно на дисциплинарното нарушение, с цел да се превъзпита и предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Освен това се цели и запазване авторитета на институцията, в която работи жалбоподателя и която е пряко ангажирана с охраняване правата и интересите на гражданите.

Прилагайки разпоредбата на чл.197, ал.3, т.2 ЗМВР на жалбоподателя е наложено едно общо наказание за максимално предвидения в закона срок /чл.200, ал.2 ЗМВР/ за наказанието „порицание“, което е една година.

Предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на обжалваната заповед АНО е спазил процесуалния ред за нейното издаване, същата не противоречи на материалния закон, като нарушението е безспорно доказано, поради което не са налице основанията на чл. 146 АПК за нейната отмяна.

По разностите:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя разности не се дължат.

По делото се прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, което съда с оглед изхода на спора намира за основателно, в размер определен съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица] – адв. Д. Р. с р е щ у Заповед № 8121К-11346 от 29 юли 2019 год. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т. 1 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. трето от същия, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 2 от ЗМВР, във връзка с т. I от заповед №

RB202000-001-10/8- I з-14 от 26 януари 2017 год. на министъра на вътрешните работи и т. II.1. от Раздел „Дейност и функции“, както и т. I и на т. II, подт. 1 и подт. 2 от Раздел „Управление, организиране и отчитане на дейността на сектор „Криминална психология“ на Правилата за дейността на сектор: Криминална психология“, рег. № 4579р-2731 от 16 декември 2016 год., по описа на Института по психология – МВР, утвърдени от директора на тази структура на МВР и чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, във връзка с т. 13, б. „г“, б. „е“ и б. „м“, т. 55, т. 60 и т. 67 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със заповед № 8121з-348 от 25 юли 2014 год. на министъра на вътрешните работи, във връзка с чл. 197, ал. 3, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, при спазване на задълженията, установени от чл. 206, ал. 1 – ал. 4 от ЗМВР и в срока по чл. 195, ал. 1, предл. първо от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

ОСЪЖДА И. С. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица] – адв. Д. Р. да заплати на Министерство на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл. 211 ЗМВР, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: